

Nr 3.

Av herr Wagnsson, om sänkning av åldersgränsen för politisk rösträtt.

Vid den stora författningsrevision, som blev en följd av beslutet vid 1918 års urtima riksdag, fastställdes minimiåldern för rösträtt vid val av ledamöter i riksdagens andra kammare till 23 år samt vid landstingsval och vid val av elektorer för utseende av förstakammarledamöter till 27 år. Dessa åldersbestämmelser voro resultatet av en kompromiss. Samtidigt med beslutet restes opposition mot att icke myndighetsåldern blev minimiåldern för erhållandet av rösträtt.

En ändring i gällande bestämmelser synes vara motiverad. I all synnerhet torde det framstå som en orimlighet, att rösträtt vid landstings- och elektorsvalen först inträder vid så sen ålder. Under en lång följd av år har tidigare den politiska myndighetsåldern sammanfallit med den medborgerliga. Erfarenheten från denna tid torde icke ha motiverat den företagna höjningen i rösträttsåldern. Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen, såsom vilande till vidare grundlagsenlig behandling, måtte besluta antaga följande förslag till ändrad lydelse av §§ 6 och 16 i riksdagsordningen:

§ 6.

9) Valrätt vid elektorsval tillkommer envar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad.

§ 16.

Valrätt tillkommer envar man och kvinna, som är svensk undersåte och senast under näst föregående kalenderår uppnått tjuguetta års ålder.

Stockholm den 14 januari 1925.

Ruben Wagnsson.

